

ΕΠΑΛΞΕΙΣ

Ιούνιος 2021
έτος 480
άρ. φύλ. 747

“*Ἴνα σωφρόνως καὶ δικαίως καὶ εὐσεβῶς ζήσωμεν*”

Γραφεῖα:
Ζήνωνος 3
104-31 Ἀθήνα
τηλ.
210 5230 948

ΜΗΝΙΑΙΑ ΟΡΘΟΔΟΞΗ ΜΟΡΦΩΤΙΚΗ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

Παρουσίαση βιβλίου

Τὸ Σάββατο 5 Ἰουνίου καὶ ὥρα 7:30 μ.μ. θὰ πραγματοποιηθῆ στὴν αἴθουσα Ἐπάλξεις, Ζήνωνος 3, ἡ παρουσίαση τοῦ βιβλίου τοῦ Β. Τσουπρά, με τίτλο: «*Ὁργάνων τάξεις ἀταξίες*», τηρουμένων τῶν ἀναγκαίων μέτρων, λόγω τῆς πανδημίας.

Προσκυνηματικὴ ἐκδρομὴ

Ἐὰν οἱ συνθῆκες τὸ ἐπιτρέψουν, θὰ πραγματοποιηθῆ κατὰ τὴν Κυριακὴ τῆς Πεντηκοστῆς 20 Ἰουνίου προσκυνηματικὴ ἐκδρομὴ σὲ ἱστορικὴ μονή.

Πληροφορίες στὰ τηλ.: 2105230948, 6987353063.

Βραδυνὸ ἐπικοινωνίας

Ἐπίσης, ἐὰν οἱ συνθῆκες τὸ ἐπιτρέψουν, θὰ πραγματοποιηθῆ τὴν Κυριακὴ 27 Ἰουνίου καὶ ὥρα 7:30 μ.μ. στὴν αἴθουσα Ἐπάλξεις, Ζήνωνος 3, βραδυνὸ ἐπικοινωνίας με **προσφορὰ παγωτοῦ, πολιτιστικὰ ἄσματα καὶ σύντομη ὁμιλία.**

Ἡ εἴσοδος στὶς ὡς ἄνω ἐκδηλώσεις θὰ εἶναι ἐλεύθερη.

σ.σ. Ὅλες οἱ ἐκδηλώσεις θὰ μεταδίδονται καὶ **διαδικτυακὰ** ἀπὸ τοὺς ραδιοφωνικοὺς σταθμοὺς «*Ἐπάλξεις Ράδιο*» καὶ «*Σὺν πάσι τοῖς Ἁγίοις*».

Οἱ ἐκπομπὲς συνεχίζονται

Μὲ τὴν βοήθεια τοῦ Θεοῦ συνεχίζονται οἱ **μορφωτικὲς ἐκπομπὲς** ἀπὸ τοὺς δύο συνεργαζόμενους **διαδικτυακοὺς σταθμοὺς**, πρὸς τὸ παρὸν με κανονικὸ πρόγραμμα **κάθε βράδυ, ὥρα 8:00 μ.μ., καὶ κάθε Σάββατο καὶ ὥρα 5:00μ.μ.** με ἐκπομπὴ γιὰ τὴν ἑλληνικὴ γλῶσσα. Τὶς ὑπόλοιπες ὥρες μεταδίδονται ἠχογραφεμένες ἐκπομπὲς με ἐνδιαφέροντα θέματα.

Παρακαλοῦνται οἱ ἀγαπητοὶ μας ἀναγνώστες καὶ οἱ ἴδιοι νὰ τὶς παρακολουθοῦν ἀλλὰ καὶ νὰ συστήσουν στὸν κύκλο των νὰ συντονίζονται στὶς διευθύνσεις: <http://epalxeis.caster.fm/>, <https://synpasitoisagiois.radio12345.com>

Ἐπάλξεις Αἰγάλεω

Ἡ ἀδελφότητα «*Ἁγία Μαρία Μαγδαληνή*» συνεχίζει τὶς ὁμιλίες στὴν αἴθουσά των, **Ἀναγεννήσεως καὶ Γραβιάς 18**, στὸ Αἰγάλεω, ὅπου τελεῖται καὶ ἡ **Παράκληση** στὴν Παναγία, τηρουμένων τῶν προβλεπομένων μέτρων.

Κυκλοφορήθηκε τὸ βιβλίο τῆς **ὑπευθύνου** τοῦ Αἰγάλεω, κ. Μαγδαληνῆς Κόκορη, **ιατροῦ**, με τίτλο: «*Ἱατρικὲς ὁδηγίες καὶ ἀλήθεια γιὰ τὸν κοροναϊό, τὰ ἐμβόλια καὶ τὴν 5G*». Πληρ/ίες στὸ τηλ.: 210 5982573.

Ἡ ἀποστολὴ τῶν Ἀποστόλων

Θὰ ἐορτάσωμε καὶ ἐφέτος, ἀγαπητοὶ μας ἀναγνώστες, τὴν μνήμη τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων. Συγκεκριμένα, στὶς 29 Ἰουνίου τιμᾶται ἡ μνήμη τῶν δύο κορυφαίων, Πέτρου καὶ Παύλου, καὶ στὶς 30 ἡ μνήμη τῶν δώδεκα. Μᾶς δίνεται, ἔτσι, ἡ εὐκαιρία νὰ εὐχαριστήσωμε τὸν



Βασιλιὰ καὶ Σωτῆρα μας Χριστὸ γιὰ μιὰ φορὰ ἀκόμη, γιὰτὶ χάρισε στὴν ἀνθρωπότητα τοὺς ὀγκόλιθους αὐτοὺς τῆς πίστεως γιὰ τὸ στερέωμα καὶ τὴν προκοπὴ τῆς και-

νῆς καὶ κοινῆς πολιτείας Του, τῆς καθολικῆς δηλαδὴ ἐκκλησίας Του.

Ταυτοχρόνως, θὰ τιμήσωμε τὰ γοργότερα αὐτὰ χελιδόνια ποὺ διαβαίνοντας χώρες καὶ χωριὰ ἔφεραν παντοῦ τὸ καλὸ ἄγγελμα ὅτι ἀνέτειλε πιά τὸ ἔαρ καὶ ἔλαμψε ἡ ἀνάσταση καὶ τὰ «*πάντα πεπλήρωται φωτός*». Ἔτσι, οἱ ἄνθρωποι, ἀποθέμενοι πιά τὰ ἔργα τοῦ σκότους καὶ ἐνδυομένου τὰ ἔργα τοῦ φωτός, **μποροῦν νὰ γίνονται κι αὐτοὶ φῶς καὶ φωτιστὲς τῶν ἄλλων.**

Θὰ ἐγκωμιάσωμε, ἐπίσης, τὰ γλυκο-

Συνέχεια στή σελ. 2

Θερμὴ παράκληση

Ἀγαπητοὶ μας ἀναγνώστες!

Εὐχαριστοῦμε γιὰ ἄλλη μιὰ φορὰ γιὰ τὴν ἀνταπόκρισή σας στὴν ἐκκληση γιὰ **ἐνίσχυση** τοῦ ἔργου μας καὶ γιὰ **συνέχιση** τῆς κυκλοφορίας τῆς ἐφημερίδος.

Ἐπειδὴ, ὥστόσο, ἡ κίνησή μας **δὲν ἀπαλλάσσεται** ἀπὸ τὴν φορολογία, **οὔτε** ὅμως λαμβάνει κάποια ἐπιχορήγηση, εἴμαστε **ὑποχρεωμένοι** νὰ πληρώνουμε **κάθε μῆνα πᾶνω ἀπὸ 400 εὐρώ, βάσει ρυθμίσεων**, μόνον γιὰ τὰ **φορολογικὰ** μας χρέη (ὑπόλοιπο **ἐξοφλήσεως** παλαιότερων καὶ τρεχόντων χρεῶν περίπου 2000 εὐρώ). Γι' αὐτὸ, μὴν μᾶς ἐγκαταλείπετε, διότι στηριζόμαστε **ἀποκλειστικὰ** στὶς δικές σας **ἀρωγές** καὶ στὸν δικό μας **προσωπικὸ ἀγῶνα**.

Παρακαλεῖσθε, λοιπόν, θερμῶς νὰ **τακτοποιήσετε** μέρος ἔστω τῶν **καθυστερημένων** σας ὀφειλῶν, γιὰ νὰ μὴν ἀναγκαστοῦμε νὰ διακόψουμε τὴν ἀποστολὴ τῶν «Ἐπάλξεων». Ἐὰν βεβαίως κάποιος ἀναγνώστης ἔχει **οἰκονομικὸ** πρόβλημα ἀλλὰ ἐπιθυμεῖ τὴν συνέχιση τῆς ἀποστολῆς τῆς ἐφημερίδος, νὰ μᾶς ἐνημερώσῃ, ὥστε τὸ ἔξοδο νὰ καλυφθῆ ἀπὸ **συνδρομὴ** τρίτου.

Οἱ πλέον **ἐξοικειωμένοι** με τὴν τεχνολογία ἄς στέλνουν τὴν **διεύθυνση** τοῦ ἠλεκτρονικοῦ των ταχυδρομείου στό: epalxeis@otenet.gr γιὰ **ἠλεκτρονικὴ ἀποστολὴ** τῆς ἐφημερίδος. Ἐπίσης, στὴν ἴδια διεύθυνση **μπορεῖτε** νὰ μᾶς στείλετε τὸ σταθερὸ ἢ κινητὸ σας **τηλέφωνο**, γιὰ νὰ σᾶς ἐνημερώνουμε γιὰ τὶς διάφορες δραστηριότητες καὶ ἐκδηλώσεις. Τέλος, στὴν ἱστοσελίδα μας www.epalxeis.gr **μπορεῖτε** νὰ ἐνημερώνεστε γιὰ τὶς ἐκδηλώσεις μας.

Σᾶς εὐχαριστοῦμε ὀλόθερμα, εὐχόμενοι σὲ σᾶς καὶ στὶς οἰκογένειές σας **Χριστὸς ἀνέστη** καὶ **Καλὴ συνανάσταση!**

Ἡ Διοικοῦσα Ἐπιτροπὴ



Κοινοῦτες
εἰρήνης

Μετὰ ἀπὸ τὴν Ἀνάσταση, Πεντηκοστῆς τὸ θάμα,

ζούσανε ὅλοι οἱ Χριστιανοὶ μ' ἀγάπη καὶ εἰρήνη ἄνδρες, γυναῖκες καὶ παιδιά κι εἶχαν ἀξία ὅλοι, ἀγάπη εἶχαν μέσα τους κι αὐτὴ τοὺς ὀδηγοῦσε.

Καὶ τὰ ἔχαν ὅλα τους κοινά, τὸ βίος μὰ καὶ τοὺς πόνους, ὅ, τι χρειάζονταν καθεῖς, οἱ ἄλλοι τὸν βοηθοῦσαν.

Ἦταν κοινὴ ἡ προσευχὴ κι ἡ θεῖα κοινωνία

κι οἱ ἀποφάσεις τους κοινές, κανεὶς δὲν μένει ἔξω, γιὰ νὰ ἔναι οἱ κρίσεις τους σωστές, με τοῦ Θεοῦ τὴν χάρη, καὶ νὰ πορεύονται μαζί, εἰρηνικὰ καὶ δίκαια.

«*Γιὰ νὰ ἔχουμε εἰρήνη*», ἐκδ. Ἐπάλξεις, Ἀθήνα 1992

Ἡ ἀποστολὴ τῶν Ἀποστόλων

Συνέχεια ἀπὸ τὴ σελ.1

κέλαδα ἀηδόνια πὺ συνθέτοντας ἀρμονικὰ τοὺς λόγους καὶ τὰ ἔργα ἀναπέμπουν στὸν Θεὸ θεία μελωδία καὶ γαληνεύουν τὶς ἀνθρώπινες ψυχές. Θὰ ἐπαινέσωμε, ἀκόμη, τὰ περιστέρια αὐτὰ τῆς εἰρήνης πὺ δίδαξαν καὶ ἀκόμη διδάσκουν τοὺς ἀνθρώπους πὺς ἡ εἰρήνη δὲν κερδίζεται μὲ ἀδικίες καὶ ἀτομοκρατικές ἐνέργειες ἀλλὰ ἀποκτᾶται μόνον μὲ ἀγάπη, ἀλληλοβοήθεια, φιλαλληλία καὶ ἀλληλοστήριξη.

Ἀκριβῶς αὐτὴ ἦταν ἡ ἀποστολὴ πὺ τοὺς ἀνέθεσε ὁ ἀγνωστός Κύριός μας μετὰ τὴν Ἀνάσταση καὶ πρὶν τὴν Ἀνάληψή Του. «Πορευθέντες μαθητεύσατε πάντα τὰ ἔθνη βαπτίζοντες αὐτοὺς εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος καὶ διδάσκοντες αὐτοὺς τηρεῖν πάντα ὅσα ἐνετείλαμην ὑμῖν» (Ματθ. κη' 19). Οἱ Ἀπόστολοι ἀνέλαβαν τὴν ἱερὴ αὐτὴν ἀποστολὴ καὶ τὴν ἔφεραν εἰς πέρας, παρὰ τὶς τόσες δυσκολίες, τοὺς τόσους διωγμοὺς καὶ τὰ τόσα βασανιστήρια.

Μὲ τὴν καρποφόρα δράση τῶν εἶδε ἡ ἀνθρωπότητα μιὰν ἄλλη πραγματικότητα, μιὰ νέα ζωὴ, μιὰ νέα πολιτεία. Οἱ διώκτες γίνονται εἰρηνικοὶ πολῖτες καὶ κήρυκες τῆς ἀληθείας. Οἱ μάγοι γίνονται καταλυτὲς τῆς μαγείας. Οἱ ἄρπαγες δότες. Οἱ σαρκολάτρες ἅγιοι καὶ γενικῶς οἱ ἀδικούντες γίνονται δωρητὲς. Ἀκόμη καὶ ἐκπρόσωποι τῆς κυριαρχικῆς ἐξουσίας γίνονται διάκονοι λαοῦ καὶ οἱ κυρίαρχοι ἐξουσιαστὲς βοήθοι τῶν ἀδυνάτων.

Γιὰ νὰ τὰ κατορθώσουν ὅλα αὐτὰ οἱ ἀπόστολοι ἐβίωσαν οἱ ἴδιοι τὰ ἐντάλματα τοῦ Χριστοῦ μας. Δέχτηκαν τὸν θεῖο φωτισμό, ἀγωνίστηκαν νὰ ἐλευθερωθοῦν ἀπὸ κάθε ἀτομοκρατική, φιλόδοξη, ὑλιστική, ἡδονιστική καὶ φιλάργυρη πρακτική καὶ ταυτοχρόνως προσπάθησαν νὰ κρατήσουν τὴν ἐνότητα τῆς πίστεως καὶ νὰ ἀποφύγουν τὴν διάσπαση τῆς καθολικότητας τῆς ἐν Χριστῷ ζωῆς καὶ πολιτείας.

Προσπάθησαν, ἐπίσης, νὰ μείνουν ἀνεπηρέαστοι καὶ ἀπὸ τὴν ἀνατολικὴ ἀπόκοσμη πρακτικὴ καὶ ἀπὸ τὴν δυτικὴ κοσμικὴ καὶ καταναλωτικὴ μανία. Ἐνδιαφέρθηκαν γιὰ τὴν ἠθικὴ τελείωση τοῦ ἀνθρωπίνου προσώπου καὶ γιὰ τὴν πνευματικὴ καὶ κοινωνικὴ καλλιέργεια τῶν κοινωνικῶν δομῶν καὶ θεσμῶν. Δὲν κήρυτταν ὅ, τι αὐτοὶ ἐνόμιζαν ὡς δίκαιο καὶ σωστό, ἀλλὰ πρέσβευαν καὶ κήρυτταν ὅ, τι τὸ Ἅγιο Πνεῦμα τοὺς ἐφώτιζε καὶ ὅ, τι ἡ κοινὴ συνείδηση τῆς Ἐκκλησίας τοὺς καθώριζε.

Εἶναι δὲ ἀξιοπαρατήρητο καὶ ἐν πολλοῖς δυσκολοεξήγητο πὺς τόσο λίγοι ἄνθρωποι μέσα σὲ τόσο ἀντίξοες συνθήκες καὶ τόσους διωγμοὺς κατάρθρωσαν νὰ φτάσῃ ὁ λόγος τῶν μέχρι τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης καὶ νὰ φέρῃ τόσα πολλὰ καὶ καλὰ ἀποτελέσματα. Αὐτὸ ἔγινε γιὰτί, ὅπως ἀναφέραμε παραπάνω, δὲν κήρυτταν δικές τῶν θεωρίες, ὅπως κάνουν οἱ αἵρετικοὶ καὶ οἱ ἄθεοι, ἀλλὰ βίωναν καὶ προέβαλλαν τὶς ἀλήθειες πὺ τοὺς δίδασκε τὸ Ἅγιο Πνεῦμα πὺ κατοικοῦσε μέσα τῶν.

Ὅπως ὁ Χριστὸς μας ἀπεστάλη ἀπὸ τὸν Πατέρα Του στὴν γῆ, χωρὶς ὅμως νὰ ἀποκοπῆ ἀπὸ τὸν ἀποστολέα, δηλαδὴ τὸν Πατέρα Του, ἔτσι καὶ οἱ Ἀπόστολοι ἀπεστάλησαν πρὸς πάντα τὰ ἔθνη, χωρὶς καὶ αὐτοὶ νὰ χωριστοῦν ἀπὸ τὸν ἀποστολέα τῶν, δηλαδὴ τὸν Βασιλιά μας Χριστό, ἀφοῦ ὁ ἴδιος εἶναι παρὼν καὶ τὰ πάντα πληρῶν καὶ μὲ τὴν ἐνέργεια τοῦ Ἁγίου Πνεύματος στηρίζει καὶ φωτίζει τοὺς ἀπεσταλμένους Του, τότε καὶ σήμερα.

Γι' αὐτὸ καὶ ἐμεῖς, ἔχοντες ὑπ' ὄψιν μας τὸ «τιμὴ μάρτυρος, μίμηση μάρτυρος», ἄς ἀκολουθήσωμε τὸ παράδειγμα τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων, ἀφοῦ καὶ ἐμεῖς, μὲ τὸ Ἅγιο Βάπτισμα καὶ τὰ ἄλλα Μυστήρια τῆς Ἐκκλησίας μας, γινώμαστε σῶμα Χριστοῦ καὶ μικροὶ ἀπόστολοι. Καὶ σὲ μᾶς σήμερα εἶναι παρὼν ὁ Χριστὸς. Καὶ σ' ἐμᾶς σήμερα ἐνεργεῖ ἡ χάρις τοῦ Χριστοῦ μας, ἡ ἀγάπη τοῦ Πατρὸς καὶ ἡ κοινωνία τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Ὁ ἴδιος Χριστὸς ὑπάρχει στὸ σημερινὸ ἅγιο δισκοπότηρο, ὅπως ὑπῆρχε καὶ στὸν Μυστικὸ Δεῖπνο. Γι' αὐτὸ, ὑπάρχουν καὶ σήμερα ἅγιοι ἄνθρωποι, ὅπως καὶ στὴν ἐποχὴ τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων, λιγότεροι μὲν, ἀλλὰ ὑπάρχουν. Ἐξαρθᾶται ἀπὸ ἐμᾶς ἐὰν ἡ δράση μας ἔχει ἢ δὲν ἔχει ἐπίδραση στὸν λαό.

Γιὰ νὰ γίνουμε, λοιπόν, καὶ ἐμεῖς χρήσιμοι γιὰ τὸν ἑαυτό μας, τὴν οἰκογένειά μας, τὴν ἐνορία μας, τὴν πατρίδα μας καὶ γιὰ ὅλον τὸν κόσμον ὀφείλομε νὰ ἀκολουθήσωμε τὸ παράδειγμα τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων, νὰ μείνωμε δηλαδὴ ἐνωμένοι μ' Αὐτὸν πὺ μᾶς ἀναγέννησε καὶ μᾶς ἀπέστειλε στὸν κόσμον, γιὰ νὰ φέρωμε τὸ φῶς τὸ ἀληθινὸ καί, ταυτοχρόνως, νὰ εἶμαστε ἐνωμένοι καὶ συνεργαζόμενοι γιὰ τὸ κοινὸ καλὸ.

Ἄς μὴν ξεχνοῦμε ὅτι οἱ Ἀπόστολοι ζοῦσαν ὁμοθυμαδὸν καὶ δροῦσαν συνεργατικῶς. Ἄς πράξωμε καὶ ἐμεῖς τὸ ἴδιο, γιὰ νὰ εἶναι ἡ τιμὴ στοὺς Ἁγίους Ἀποστόλους ἀληθινὴ καὶ ὄχι μόνον μὲ τὰ χεῖλη.

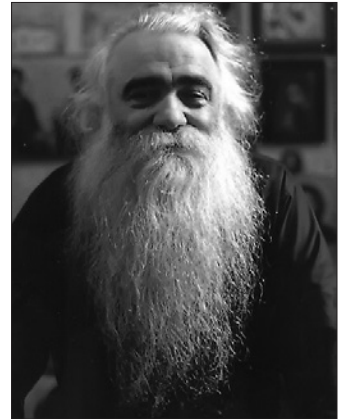
Βασίλειος Τσοῦπρας

Ἐκδημίες

Ἀρχιμανδρίτης πατέρας **Ανανίας Κουστένης**, ἡ σύγχρονη ἐμβληματικὴ μορφή Ἑλληνισμοῦ καὶ Ορθοδοξίας, ἐκοιμήθη στις 15 Μαΐου 2021. Ἡ **εξόδιος** ἀκολουθία τοῦ τελέστηκε στις 17 Μαΐου 2021 προεξάρχοντος τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτη Ὑδρας, Σπετσῶν καὶ Αιγίνης, κ. Εφραίμ, με τὴ συμμετοχὴ τοῦ Θεοφιλεστάτου Ἐπισκόπου Ρωγῶν κ. Φιλοθέου, κληρικῶν καὶ πλήθους πιστῶν στὸν Ι. Ν. Ἁγίου Ἀνδρέα, Κάτω Πετραλῶν στὴν Αθήνα.

Ὁ Σεβασμιώτατος Ὑδρας, ὡς ἐκπρόσωπος τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. κ. Ιερωνύμου Β', ἐκφώνησε τὸν ἐπικηδεῖο λόγο, υπογραμμίζοντας τὶς πνευματικὲς ἀρετὲς τοῦ καὶ το χάρισμα τοῦ **θεραπευτικῶ** λόγου τοῦ. Ἡ ταφή τοῦ ἐγίνε στὴν ἀγαπημένη τοῦ πατρίδα, στὴν Καρκαλού, στὸν προαύλιο χώρο τῆς Παναγίας Βλαχερνῶν, τῆς οἰοίας ἦταν ὁ ἴδιος κτήτορας.

Ὁ πατέρας **Ανανίας** γεννήθηκε τὸ 1945 στὴν Καρκαλού Ἀρκαδίας, ὅπου πήγε καὶ Δημοτικὸ Σχολεῖο. Γυμνάσιο πήγε στὴν Δημητσάνα πὺ ἦταν κοντὰ στὸ χωριὸ τοῦ. Τελείωσε τὴν ἱερατικὴ σχολὴ στὴν Καλαμάτα καὶ ἐγίνε διάκος καὶ παππᾶς στὴν Δημητσάνα. Ἀργότερα σπούδασε στὴν Φιλοσοφικὴ καὶ τὴν Θεολογικὴ Σχολὴ τοῦ Ἐθνικοῦ καὶ Καποδιστριακοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν. Ἐπί σειρά ἐτῶν, λειτουργοῦσε στὸ παρεκκλήσι τοῦ Ἁγίου Νεκταρίου στα Εξάρχεια, ἐπὶ τῆς οδοῦ Ἰσαύρων. Τὸν φώναζαν «**παπά των Εξαρχείων**». Πολλές ψυχές ἀκούμπησαν καὶ **αναπαύ-**



τηκαν στὸ πετραχήλι τοῦ καὶ **ἐνδυναμώθηκαν** με τὶς ομιλίες καὶ τὰ κηρύγματα τοῦ.

Με λόγο ἀπλό, ουσιαστικὸ, βιωματικὸ, λέξη – λέξη, σε οδηγοῦσε με μοναδικὰ αυθεντικὸ ἐνθουσιώδη τρόπο στὸν Ἀναστάντα Χριστό, στὴν Παναγία μητέρα Του, στοὺς Ἁγίους καὶ τοὺς Ἀγγέλους καὶ ταυτόχρονα στοὺς ἀγιασμένους ἀγωνιστὲς τῆς πατρίδας, στοὺς ἥρωες τοῦ 1821, στὸν ἀγῶνα γιὰ κάθε καλὸ καὶ ἐνάντια στὸ ὅποιο κακὸ. Κάθε ομιλία τοῦ, ὡς πανδαισία Ορθοδοξίας καὶ Ἑλληνισμοῦ, εἶτε δια ζώσης εἶτε στο ραδιόφωνο, τὴν τελείωνε, καλώντας ὅλους νὰ συμπάλλουν τὸν «Ἐθνικὸ ὕμνο τῆς Ἐκκλησίας», ὅπως ἀποκαλοῦσε τὸ «Τὴ Ὑπερμάχῳ Στρατηγῷ», φανερόντας τὴν μεγάλη ἀγάπη τοῦ στὴν Παναγία.

Στὴν αἴθουσα τῶν Ἐπάλλξεων εἶχαμε τὴν **εὐλογία** καὶ τὴν χαρὰ νὰ φιλοξενήσωμε τὸν π. Ἀνανία ὡς ομιλητὴ καὶ νὰ ωφεληθοῦμε ἀπὸ τὸν πλοῦτο τῶν γνώσεων καὶ τὴν κατάθεση τῆς γεμάτης ἀναστάσιμο φῶς ψυχῆς τοῦ.

Αἰωνία τοῦ ἡ μνήμη!

Ἑλλάβαμε

- Τὸ βιβλίον «Ἡ (ἀ)συμφωνία τῶν Πρεσπῶν» τοῦ κ. Ἰωάννου Τσοῦρα, Μαθηματικοῦ-πτυχ. Θεολογίας, Δ/ντοῦ τοῦ ἰδιαιτέρου γραφείου τοῦ Μακαριωτάτου.
- Ἐπιστολὴ τοῦ ἀναγνώστου μας Ἰ. Θεοδωρόπουλου, ἀποστράτου Π.Ν., συγγραφέως, πὺ καταθέτει τὸν προβληματισμὸ τοῦ γιὰ τὴν ἀμετανοησία μας ἐν ὄψει τῶν σύγχρονων δεινῶν.



ΕΠΑΛΞΕΙΣ

ΜΗΝΙΑΙΑ ΟΡΘΟΔΟΞΗ ΜΟΡΦΩΤΙΚΗ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

Ἰδιοκτησία: Πολιτιστικὴ καὶ Κοινωνικὴ Κίνηση «Ἐπάλλξεις»

Ἐκδότης: Βασίλειος Τσοῦπρας, Θεολόγος Κοινωνιολόγος

Γραφεῖα: Ζήνωνος 3, 104 31 Αθήνα

Τηλέφωνα: 210 52 30 948, 210 24 69 152

e-mail: epalxeis@otenet.gr, **ἰστοσελίδα:** www.epalxeis.gr

Προαιρετικὲς Εἰσφορές- Ἐμβάσματα: ΕΠΑΛΞΕΙΣ

Ποιό είναι τὸ πρόβλημά μας;



Κωνσταντίνου Γανωτῆ, φιλολόγου- συγγραφέως

(...) Ζούμε σ' έναν κόσμο διχασμένον, πολυδichασμένον σε βαθμό αλληλοφαγώματος. Άρα πόσο θα μας ωφελήσει να ξεπεράσουμε την κρίση- αποκλειστικά οικονομική, κατά τους διαφόρους «ειδικούς»; Μήπως ὅλ' αυτά τα κουσούρια μας δεν θα μεγαλώσουν, αν αποκτήσουμε μεγαλύτερα εισοδήματα; Αν ένα ζευγάρι λ.χ. ζουν με τον μοντέρνο τρόπο συζυγίας σαν μια σύμβαση περιορισμένης σχέσης, σε τίποτα δεν θα τους ωφελήσει, αλλά θα οπλίσει την αλαζονεία τους και τα μέσα, για να γίνει μεγαλύτερη.

Η ευημερία μας μας ελευθερώνει την ορμή να παραδοθούμε στα πάθη μας. Λογαριάζω πόσο μέρος του εισοδήματος κατευθύνεται στην άσκοπη πολυτέλεια, στον τζόγο, στην πορνεία (600 πορνεία μόνο μέσα στην Αττική), στις εκτρώσεις, στα στοιχήματα, στα ναρκωτικά και πολλά άλλα. Να, λοιπόν, που δεν θα ευτυχίσουμε, αν ξεπεράσουμε την κρίση.

Η αφασία που κυριαρχεί στον κόσμο θυμίζει πολύ την αφασία των παραμονών του Β' Παγκοσμίου Πολέμου. Η αστική ευημερία ήταν το ζητούμενο. Ένας πολιτικός Μεσσιανισμός κυριαρχούσε στις καρδιές των ανθρώπων μόλις πήγαιναν να ξεπεράσουν την προηγούμενη παγκόσμια κρίση του '30. Ο Μεσσίας ήταν και τότε η Γερμανία. Ο ναζισμός προβλήθηκε ως έντονος πατριωτισμός. Οι άνθρωποι αρέσκονταν να μισούν, και για να ικανοποιήσουν τη δίψα του μίσους, εξόντωναν οι ναζήδες τους Εβραίους, οι φασίστες τους δημοκρατικούς, οι Καθολικοί τους Ορθόδοξους (στη Σερβία), οι Μπολσεβίκοι τους Μενσεβίκους και τελειωμό δεν είχαν τα δάκρυα και το αίμα.

Οι πολιτικές θεωρίες εφευρέθηκαν, για να δικαιολογήσουν το μίσος. Το μίσος φυτρώνει μόνο του απ' το δαιμονισμό των ανθρώπων που έπαψαν να φοβούνται το Θεό.

Τώρα οι οικογένειες και τα σχολεία σκοτώνουν το Θεό στις ψυχές των παιδιών. Τα παιδιά μεγαλώνοντας δαιμονίζονται. Καμιά ευχαρίστηση δεν τ' αναπαύει και είναι τα περισσότερα άρρωστα. Και κάποια ώρα, επειδή δεν ξέρουν και να κλάψουν, γίνονται τιμωροί των γονιών τους και της κοινωνίας ολόκληρης.

Ο Χριστός μας προειδοποιούσε ότι «δια την αμαρτίαν των πολλών ερημώσει πάσαν την γην ανομία». Η ανασφάλεια που μας έχει κυριεύσει όλους στα τελευταία χρόνια είναι η ανομία· στην ανομία καταλήγει η αμετανόητη αμαρτία.

Λοιπόν, όποια πολιτική ή οικονομική κατάσταση κι αν προκύψει απ' αυτή την αγωνία του κόσμου, δεν πρόκειται ν' αγγίξει τα πραγματικά στοιχεία της ευτυχίας μας.

Μόνο η μετάνοια διορθώνει και σώζει τα ανθρώπινα.

Ἡ κοινότητα ὡς πρότυπο συνεργασίας καὶ διακονίας

Ὅπως στὸν οὐρανὸ ὑπάρχει ἡ κοινότητα τῶν προσώπων τῆς Ἁγίας Τριάδος, ποὺ συνεργάζονται ἄρμονικὰ μεταξύ των στὰ πλαίσια τοῦ κοινοῦ ἔργου, ἔτσι καὶ στὴν γῆ ὑπάρχει ἡ κοινότητα τῶν ἀνθρωπίνων προσώπων, ποὺ ἐπιδιώκουν μέσα ἀπὸ τὶς κοινὲς ἐνεργειες τὴν ἐπίτευξη ἑνὸς κοινοῦ σκοποῦ πρὸς ὄφελος τοῦ συνόλου τῶν μελῶν τῆς. Ὅπως, μάλιστα, στὴν Ἁγία Τριάδα ὑπάρχουν «διαίρεσεις χαρισμάτων, διακονιῶν καὶ ἐνεργημάτων», ἀλλὰ «ὁ αὐτὸς ἐστὶ Θεός, ὁ ἐνεργῶν τὰ πάντα ἐν πᾶσιν» (Α' Κορ. ιβ' 4-6), ἔτσι καὶ στὴν ἀνθρώπινη κοινότητα, ποὺ ἔχει ὡς πρότυπό τῆς τὴν κοινωνία τῶν μελῶν τῆς Ἁγίας Τριάδος, ἐπιτελοῦνται ἐπιμέρους λειτουργίες καὶ διακονίες, χωρὶς ὅμως νὰ χάνεται ἡ ἐνότητα τοῦ ἑνὸς σώματος (Α' Κορ. ιβ' 12-13).

Ἀντιθέτως, μάλιστα, ἡ ἐνότητα αὐτὴ ὅλων τῶν ἐπιμέρους μελῶν τοῦ ἑνὸς καὶ τοῦ αὐτοῦ σώματος διασφαλίζεται ἀπὸ τὸ γεγονός ὅτι «πάντες εἰς ἓν σῶμα ἐβαπτίσθημεν», καὶ «πάντες εἰς ἓν Πνεῦμα ἐποτίσθημεν» (ὁ.π. 12-14). Ἐπομένως, στὴν «καινὴ» αὐτὴν κοινότητα μετέχουμε ὅλοι οἱ ἐν Χριστῷ ἀδελφοί, ἀνεξαρτήτως ἐθνικῶν, κοινωνικῶν ἢ ἄλλων διακρίσεων, ὅπως γίνονταν μέχρι τότε.

Ἔτσι, λοιπόν, ἡ ἐκκλησιαστικὴ κοινότητα, ποὺ ἀποτελεῖ ἱστορικὴ συνέχεια παλαιότερων μορφῶν κοινοτικῆς ὀργανώσεως, -π.χ. πόλεως-κράτους, «κοινῶν», συμπολιτειῶν- ξεπερνᾷ τὰ πρότυπά τῆς, καὶ ὡς πρὸς τὴν σύνθεση τῶν μελῶν τῆς (ὑπερτοπικὴ/ὑπερεθνικὴ) ἀλλὰ καὶ ὡς πρὸς τὸν σκοπὸ (τέλος) τῆς ὑπάρξεώς τῆς, ποὺ δὲν εἶναι ἀπλῶς ἡ ἐπίτευξη τῆς «εὐδαιμονίας» (πρβ. Ἀριστοτέλους Πολιτικά), ἀλλὰ ἡ βίωση τῆς ἐν Χριστῷ ζωῆς καὶ πολιτείας. Γιὰ τοὺς ἀδελφοὺς Χριστιανοὺς εὐδαιμονία εἶναι τὸ γεγονός ὅτι εἴμαστε ὅλοι παιδιὰ τοῦ ἴδιου Θεοῦ Πατέρα -«τοῦ γὰρ καὶ γένος ἐσμέν» (Πράξ. ιζ' 28).

Ὁ Χριστός, ὁ «μεγάλος» μας ἀδελφός, ἐνσαρκώνει πλέον στὸ πρόσωπό του ὅλες τὶς ἐπιμέρους ἀρετές, τῆς σοφίας, τῆς δικαιοσύνης, τῆς ἀληθείας, τῆς σωφροσύνης, τῆς ὁσιότητος. Τὸ «ἀγαθόν», αὐτὸ ποὺ ἀναζητοῦσαν ἐναγωνίως οἱ ἀρχαῖοι φιλόσοφοι -οἱ ζητητές τῆς σοφίας,- τοὺς φανερώνεται τώρα στὸ πρόσωπο τοῦ Χριστοῦ: Ὁ Χριστός εἶναι «τὸ ὄντως ὄν», ἡ ἀποκεκαλυμμένη σοφία, ἡ ὁδός, ἡ ἀλήθεια, τὸ φῶς, ἡ ζωὴ. Εἶναι τὸ «ἐν καὶ τὰ πολλά», ἓνα πρόσωπο μὲ πολλὰς ἐπιμέρους ιδιότητες, ποὺ συνιστοῦν καὶ δὲν ἀναιροῦν τὴν ἐνότητα.

Τὸ ὅτι ἡ ἐκκλησιαστικὴ κοινότητα εἶναι συνέχεια τῆς ἀρχαιοελληνικῆς κοινότητος φαίνεται ἀπὸ τὸ γεγονός ὅτι ὄχι μόνον τὸ ὄνομα «ἐκκλησία» ἀλλὰ καὶ τὰ ὀνόματα τῶν διαφόρων διακόνων εἶναι ἐλληνικά: ἀπόστολος, προφήτης, διδά-



σκαλος, ἰατρός, ἀντιλήπτωρ (δηλ. αὐτὸς ποὺ καταπιάνεται μὲ κάτι<ἀντι+λαμβάνομαι), κυβερνήτης, διάκονος (Α' Κορ., ιβ' 28-31). Εἰδικὰ ὁ διάκονος στὴν ἐκκλησιαστικὴ κοινότητα τῶν πρώτων χριστιανικῶν χρόνων ὑπηρετοῦσε τὸ καθολικὸ ἔργο τῆς Ἐκκλησίας, μέρος τοῦ ὁποῦ ἦταν ἡ κοινωνικὴ διακονία. Στὴν περικοπή τῆς ἐκλογῆς τῶν Ἑπτὰ Διακόνων (Πράξ. Στ' 1-7), ἀναφέρονται χαρακτηριστικὰ οἱ τρεῖς αὐτὲς λειτουργίες τῆς πρώτης ἐκκλησίας, ἡ πνευματικὴ («ἡ προσευχή»), ἡ μορφωτικὴ («ἡ διακονία τοῦ λόγου») καὶ ἡ κοινωνικὴ («διακονία τῶν τραπεζῶν»).

Δυστυχῶς, ἐπειδὴ στὴν πορεία τοῦ χρόνου τὸ κοινωνικὸ ἔργο τῆς καθολικῆς Ὁρθοδοξίας παραγκωνίστηκε, μὴ θεωρούμενο ἰσάζιο τῶν ἄλλων δύο, τοῦ πνευματικοῦ καὶ τοῦ μορφωτικοῦ, ὁ διάκονος κατήντησε «διάκος» τοῦ ἐπισκόπου στὴν τέλεση τῶν μυστηρίων μόνον καὶ ὄχι ὑπουργὸς (< ὑπὸ+ἔργον) τῆς Καθολικῆς Ἐκκλησίας, ὅπως ἦταν ἀρχικὰ.

Ἡ σχέση, ὅμως, μεταξύ τῶν δύο κοινοτήτων-τῆς ἐκκλησιαστικῆς καὶ τῆς ἀρχαιοελληνικῆς-δὲν εἶναι ἀπλὴ σχέση ὀνομάτων, ἀλλὰ βαθύτερη οὐσιαστικὴ σχέση: οἱ θεσμοὶ ποὺ ἐφαρμόστηκαν στὴν πόλη-κράτος, κατὰ τὴν δημοκρατία, υἱοθετήθηκαν καὶ ἀπὸ τὴν ἐκκλησιαστικὴ κοινότητα τῶν πρώτων αἰώνων (ἐκλογή διακόνων, κλήρωση τοῦ μαθητῆ Μαθθία, δημοκρατικὴ λήψη ἀποφάσεων στὶς συνόδους κ.λπ.). Στὴν Α' Οἰκουμενικὴ Σύνοδο, μάλιστα, σύμφωνα μὲ τὰ πρακτικά, ὁ Μέγας Κωνσταντῖνος, ἄν καὶ Ῥωμαῖος αὐτοκράτορας, μὲ ἀπόλυτες δικαιοδοσίες, ζήτησε ἀπὸ τοὺς Πατέρες, τοὺς ἐπισκόπους εἰς τὰ ἐντὸς (τῆς Ἐκκλησίας), νὰ τὸν ἀναγνωρίσουν ὡς «ἐπίσκοπο τῶν ἐκτός»! Ἔτσι, καθιερώνεται ἔκτοτε τὸ συνοδικὸ σύστημα καὶ ἐφαρμόζεται ἡ δημοκρατικὴ ἀρχὴ τῆς πλειοψηφίας («κρατεῖτω ἡ τῶν πλειόνων φήφος», Στ' Κανόνας τῆς Συνόδου αὐτῆς).

Σὲ ἐπόμενο ἀρθρο θὰ ἐξετάσωμε κατὰ πόσον ἡ πρακτικὴ αὐτὴ τῆς συνεργασίας τῶν ἐπιμέρους διακόνων-πνευματικοῦ, μορφωτικοῦ καὶ κοινωνικοῦ, στὸ πλαίσιο τοῦ ἔργου τῆς Καθολικῆς Ὁρθοδοξίας, συνεχίστηκε καὶ στοὺς ἐπόμενους αἰῶνες.

Σοφία Μπεκρη, φιλόλογος-θεολόγος

Δραστηριότητες των Έπαλξεων



π. Αρσένιος Βλαγκόφτης

Επίκαιρες εκδηλώσεις

Κατά τον μήνα Μάιο, έλαβαν χώρα διαδικτυακώς οι ακόλουθες κυρίως εκδηλώσεις:

α) **Η Κοινωνικότητα της Ορθοδοξίας:** Σύσκεψη, με την ευκαιρία της εορτής των **Μυροφόρων** και των **Έπτὰ Διακόνων**, την **Κυριακή 16 Μαΐου**. Εισηγήσεις έγιναν από τους: π. **Αρσένιο Βλαγκόφτη**, **Λάμπρο Σκόντζο**, **Μανώλη Μηλιαράκη**, **Μαγδαληνή Κόκορη**, **Σοφία Μπεκρή**, **Βελισσάριο Γκεζερλή**. Την εκδήλωση συντόνισε ο **Βασίλειος Τσούπρας**, θεολόγος-κοινωνιολόγος. Όλοι οι εισηγητές τόνισαν από κοινού ότι η **κοινωνικότητα** αποτελεί μία από τις τρεις **άποστολές** της **Καθολικής** Ορθοδοξίας και, ως εκ τούτου, είναι βασικό

μέλημα της **ένοριακής** ζωής και δράσεως. Τα **πορίσματα** της συσκέψεως δημοσιεύονται σε άλλη στήλη της παρούσης.



β) **Η Γενοκτονία των Ποντίων:** Εκδήλωση μνήμης την **Πέμπτη 19 Μαΐου**, με σχετική **όμιλία** από την φιλόλογο-θεολόγο κ. **Σοφία Μπεκρή** και **ποντιακά** άσματα. Την εκδήλωση συντόνισε ο **Βελισσάριος Γκεζερλής**, ιεροψάλτης, δρ. Πληροφορικής.

Για την παρακολούθηση των εκδηλώσεών μας ως και του λοιπού καθημερινού μας προγράμματος συντονιστείτε: <http://epalxeis.caster.fm/>, <https://synpasitoisagiois.radio12345.com>

Άσημίνα Τσάμου

Πορίσματα για την Κοινωνικότητα

α) **Η Κοινωνικότητα της Ορθοδοξίας** είναι καρπός του Αγίου Πνεύματος και αποτελεί ένα από τα τρία **βασικά** έργα της **Καθολικής** Ορθοδοξίας και **βασικό μέλημα** της **ένοριακής** ζωής και δράσεως.

β) **Ήδη στην πρώτη** εκκλησιαστική **κοινότητα** διακρίνεται η **ένότητα** της ουσίας της **Εκκλησίας** και η **πολυμέρεια** των επιμέρους έργων με τα **χαρίσματα**, τα **λειτουργήματα**, τα **διακονήματα** (λειτουργία των μυστηρίων, διακονία του λόγου και διακονία τραπεζών) (Πράξεις στ', 1-4).

γ) **Η τοπική ένοριακή Εκκλησία**, συνεχίζοντας την **ιερή** αυτή παράδοση, πρέπει να είναι **κιβωτός** σωτηρίας, **κολυμβήθρα** θεραπείας, **κυψέλη** αγαθοεργίας και **κήπος** ορθοδοξίας, **ορθοζωίας** και **ορθοπραξίας**, **ασκώντας** την **κοινωνικότητα** κατά το **μέτρο** της **κοινωνίας** με τον **Σωτήρα Χριστό**.

δ) **Οι σχέσεις των μελών του ενός εκκλησιαστικού σώματος** πρέπει να **διέπωνται** από **φιλάδελφο**, **αγαπητικό** και **άλληλοβοθητικό** πνεύμα, **συμφώνως** προς τα **ύπο** του **άποστόλου Παύλου** **διαλαμβανόμενα** στο **1^ο κεφάλαιο** («**έν σώμα οί πολλοί έσμέν**», στ. 17) και **σε** **όλόκληρο** το **ΙΒ^ο κεφάλαιο** της **Α^ς Κορινθίους** **έπιστολής**, **ώστε** **όλοι** να **μετέχουν** της **κοινωνίας** της **χάριτος** και **των κοινών** **πνευματικών** και **ύλικών αγαθών** - **άποροι**, **όρφανοί**, **ανάπηροι** και **λοιποί πάσχοντες**.

ε) **Στην εκκλησιαστική** **κιβωτό** της **αγάπης** οι **όροι** «**φιλόπτωχο ταμείο**», «**φιλανθρωπία**», «**έλεημοσύνη**», «**οίκτος**» και **άλλοι** **παρόμοιοι** **δέν** **άνταποκρίνονται** προς την **κοινή** και **καινή** της **αγάπης** **πολιτεία**, γι' αυτό **πρέπει** να **άντικατασταθούν** με **εὐαγγελικούς** **όρους**, **όπως** «**φιλαλληλία**», «**άλληλεγγύη**», «**φιλαδελφία**», «**άντιληψις**», «**μέριμνα**», «**πρόνοια**», «**διακονία**» κ.λπ. Ένωείται **ότι** και **ό** **λατινίζων** και **περσιζων** **όρος** «**δεσπότης**», **αναφερόμενος** **σε** **εκκλησιαστικούς** **λειτουργούς**, **πρέπει** **το** **ταχύτερο** να **έξοβελιστή** **από** την **εκκλησιαστική** **ζωή** και **δράση** **ως** **ξένος**

και **αλλότριος** προς το **έκκλησιαστικό** **ποίμνιο**, «**ὕπερ οὐ Χριστὸς ἀπέθανε**».

στ) **Είναι ανάγκη** να **αναδιοργανωθῆ** η **ὄλη** **διοικητική** **διάρθρωση** των **εκκλησιαστικών** **πραγμάτων** με την **έπαναφορά** του **μητροπολιτικού** και **ἐπισκοπικού** **θεσμοῦ**, με την **μετονομασία** της **τοπικής** **ἐκκλησίας** **από** **ιερό** **ναό** **σε** **ἐκκλησιαστική** **κοινότητα** ή **ἐκκλησιαστική** **ένορία**, **ώστε** να **δηλώνεται** και **διὰ** της **ὀνομασίας** το **πολύπλευρο** **πνευματικό**, **μορφωτικό** και **κοινωνικό** **ἔργο** της **Εκκλησίας** και να **μὴν** **περιορίζεται** **μόνον** **στὰ** τοῦ **ναοῦ**, της **λατρείας** και της **στενῆς** **ἡθικῆς**. **Επίσης**, **σπουδαίως** **θὰ** **βοηθοῦσε** και **ἡ** **ἐπανασύσταση** τοῦ **θεσμοῦ** **των** **κοινωνικῶν** **διακόνων** και **διακονιστῶν** προς **συντονισμό** και **ἀναβάθμιση** τοῦ **ένοριακοῦ** **κοινωνικοῦ** **ἔργου**.

ζ) **Καλοῦνται** οἱ **ὀρθόδοξοι** **κληρικοί**, οἱ **μοναχοί**, οἱ **θεολόγοι** και **γενικῶς** οἱ **πνευματικοὶ** **ἄνθρωποι** **μαζὶ** με την **δογματική** και **ἠθική** να **ἐξαγγέλλουν** και **τὴν** **κοινωνική** **διδασκαλία** της **Καθολικῆς** **Ορθοδοξίας**, **ἀφοῦ** «**ἡ πίστις χωρὶς τῶν ἔργων νεκρά ἐστίν**».

η) **Νὰ** **μεριμνοῦμε**, **ώστε** να **καταστή** **σε** **ὄλους** **κοινή** **συνείδηση** **ὅτι** **εἶναι** **ἀπαραίτητη** **γιὰ** **τὸ** **καλὸ** **ὄλων** **μας** **ἡ** **προώθηση** **πιστῶν**, **τιμῶν**, **δικαιῶν** και **ικανῶν** **προσώπων** **στὶς** **κοινωνικοπολιτικῆς** **ὑπηρεσίες** τοῦ **τόπου**. **Ἡ** **ἀλλοπρόσαλλη** **μάλιστα** **συμπεριφορά** **των** **πολιτικῶν** **μας** **καθιστὰ** **τὸ** **καθῆκον** **αὐτὸ** **ἐπιτακτικώτερο**.

θ) **Τέλος**, **προτείνεται** **ἡ** **καθιέρωση** **ἐπισημῶς** της **Κυριακῆς** **των** **Μυροφόρων** και **των** **Έπτὰ Διακόνων** **ὡς** **ἡμέρας** **ἀφιερωμένης** **στὴν** **Κοινωνικότητα** της **Καθολικῆς** **Ορθοδοξίας** **γιὰ** **τὴν** **βαθύτερη** **συνειδητοποίηση** της **ἀνάγκης** **ἐναρμονίσεως** τοῦ **προσωπικοῦ** και **δημοσίου** **βίου** με την **κοινωνική** και **αγαπητική** **ζωή** και **πολιτεία** τις **Καθολικῆς** **Ορθοδοξίας** προς **δόξα** **Θεοῦ** και **σωτηρία** **ὄλων**.

Θεραπευτολικά

Ίεραποστολή στην Ταυζανία Μία νέα ὀρθόδοξη κοινότητα

Ο π. **Ίάκωβος** από την Ένορία του Αγίου Ραφαήλ του Κιτέμε άπλωσε την παρουσία της Ορθοδοξίας με τό Ίεραποστολικό του έργο στην Κίτουα της Μπουλέμπας. Τό άποτέλεσμα ήταν μετά από κατήχηση νά βαπτισθοῦν 120 νέοι Ορθόδοξοι χριστιανοί.

Μόνον τους οἱ νεοφώτιστοι έφτιαξαν ένα Ναό από κλαδιά και, με την ευκαιρία της επίσκεψης του πνευματικοῦ τους πατέρα, Πατριαρχικοῦ Έπιτρόπου στην Γκείτα, τελέσθηκε Μ. Άγιασμός, ακολουθήσε κατηχητικός λόγος και μοιράσθηκαν εικόνες και έπιστήθιοι σταυροί στους νέους χριστιανούς. Άκολούθησε έορταστικό πρόγραμμα.

Ο νέος Ναός, όπως ανακοινώθηκε, θά άναγερθῆ προς τιμήν του Αγίου Ίακώβου του Άδελφοθέου. **διαδίκτυο**



Άρωγές προς τις Έπάλξεις

Γεωργακοπούλου Αικατερίνη	50€
Παντελής Διονύσιος	50€
Θεοδώρου-Τεντολούρη Παρασκευή 1 .	5€
π. Σαργέντης Αναστάσιος	15€
Γεώργιος Ράζος	30€
Χαβέλης Νικόλαος	20€
Γκεζερλή Σταθούλα	50€
Κούκουρας Γεωργίου	20€
Καναβάκης Γεώργιος	30€
Άνωνυμος	10€

Σας **ευχαριστούμε** και **ευχόμαστε** ο Κύριος της αγάπης να ανταποδίδη σε όλους εκατονταπλασίονα.

Παρακαλούμε και τους **λοιπούς** **συνδρομητές** και **φίλους** να **στηρίξουν** τις **Άρωγές** και να **άποστείλουν** τις **άρωγές** των προς **συνέχιση** τοῦ **ἔργου** και **έξόφληση** τοῦ **χρέους** στην **διεύθυνση: Έπάλξεις, Ζήνωνος 3, 104 31 Αθήνα**.

ἢ **στὸν** **λογαριασμό: 041/006792-00, Έθνική Τράπεζα**, ἢ **μέσω** **ebanking** **στο: GR520110041000004100679200**.

Θεομὴ **παράκληση** να **ἀναγράφονται** τὰ **πλήρη** **στοιχεία** (**ὀνοματεπώνυμο**, **διεύθυνση** και **ταχυδρομικός κώδικας**), **γιὰ** **να** **κοπῆ** **ἀπόδειξη**.

**Διαβάστε
και διαδώστε
τις Έπάλξεις**